અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઇ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==

અમદાવાદ ખાતે ગુજરાતની ઉચ્ચ અદાલતમાં

ક્રિમિનલ અપીલ ક્રમાંક ૧૮૨/૧૯૯૭

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.જે. ઠાકર

==

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવા અંગેની પરવાનગી આપવી જોઈએ કે કેમ?	
૨	પત્રકારને સંદર્ભિત કરવા કે નહીં?	
૩	શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણ, ૧૯૫૦ના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?	
૫	શું આ સિવિલ જજને પરિપત્રિત કરવાનું છે?	

==

રાકેશ રામજીભાઈ યાદવ....અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય....પ્રતિવાદી(ઓ)/સામાવાળા(ઓ)

==

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ માટે શ્રી પી એસ ચાંપાનેરી, વકીલ

પ્રતિવાદી(ઓ)/સામાવાળા(ઓ) નં. ૧ માટે સુશ્રી સી એમ શાહ, સરકારી વકીલ

==

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.જે. ઠાકર

તારીખ : ૨૩/૦૧/૨૦૧૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. વર્તમાન અપીલકર્તાએ ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતાની કલમ ૩૭૪(૨) હેઠળ, વિદ્વાન એડિશનલ સિટી સેશન્સ જજ, અદાલત નં. ૫, અમદાવાદ દ્વારા સેશન્સ કેસ નં. ૧૨૬/૧૯૯૫માં તા. ૩૦.૧૨.૧૯૯૬ના રોજ આપવામાં આવેલા દોષિત ઠેરવવાના ચુકાદા અને સજાના આદેશ વિરુદ્ધ આ અપીલ દાખલ

કરી છે, જેના દ્વારા વિદ્વાન એડિશનલ સિટી સેશન્સ જજ, અદાલત નં. ૫, અમદાવાદે અપીલકર્તાને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૨૮ હેઠળ દોષિત ઠેરવી ૫ વર્ષની કેદની સજા અને રૂ. ૧૦૦૦/- નો દંડ ફટકાર્યો હતો અને દંડ ન ભરે તો વધુ ૨ મહિનાની સાદી કેદ ભોગવવાની સજા ફટકારી હતી. અપીલકર્તાને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૭૯ હેઠળ પણ દોષિત ઠેરવી ૨ વર્ષની સખત કેદની સજા અને રૂ. ૫૦૦/- નો દંડ ફટકાર્યો હતો અને દંડ ન ભરે તો વધુ ૧ મહિનાની સાદી કેદ ભોગવવાની સજા ફટકારી હતી, જે આ અપીલમાં પડકારાયેલ છે.

૨. ફરિયાદ પક્ષના કેસના સંક્ષિપ્ત તથ્યો નીચે મુજબ છે:

૨.૧ એ કે, નાણાં ઉધાર આપવાના વ્યવસાય સાથે સંકળાયેલા એક મંગીલાલ પ્રભુજી બોમ્બેથી અમદાવાદ રેલવે સ્ટેશનના પ્લેટફોર્મ નં. ૧૨ પર આવ્યા હતા. સંબંધિત સમયે, ત્યાં તેમની મુલાકાત એક નરસારામ ખેતારામ સાથે થઈ. જણાવ્યા મુજબ, ઉક્ત નરસારામ પણ ભિનમાલ જવાના હતા અને ફરિયાદી મંગીલાલને ઓળખતા હતા. તેઓ જોધપુર એક્સપ્રેસ ટ્રેનની રાહ જોઈ રહ્યા હતા. સાંજે આશરે ૮.૦૦ વાગ્યાથી ૮.૩૦ વાગ્યાની વચ્ચે આરોપી (એક વ્યક્તિ) તેમની મુલાકાતે આવ્યો. થોડા સમયની વાતચીત કર્યા બાદ, આરોપીએ તેઓને એમ પણ જણાવ્યું કે તેઓ બધા જોધપુર એક્સપ્રેસમાં સાથે જ જશે. ડબ્બામાં

બેસવાની જરૂરી જગ્યા તે તેઓ સૌ માટે રોકી રાખશે. ટ્રેન આવ્યાના પછી, ત્રણે જણાએ ડબ્બામાં બેઠક ગ્રહણ કરી. ત્યારબાદ, આરોપી નીચે ઉતર્યો અને ૩ ફ્રુટી (ઠંડું પીણું) લઈને આવ્યો. ત્રણે જણાએ ફ્રુટી પીધી અને ત્યારબાદ મંગીલાલ અને નરસારામ ઉપરની બર્થ પર ગયા. તે સમયે, આરોપીએ વાંચવા માટે મંગીલાલને હિન્દી સામયિક આપ્યું. પરંતુ મંગીલાલને ઊંઘ ચઢતી હોવાની લાગણી થતાં, તેમણે વાંચવાનો ઈનકાર કર્યો. નરસારામે પણ સામયિક લેવાનો ઈનકાર કર્યો. ત્યારબાદ, બીજા દિવસે, અર્થાત્ ૨૯.૫.૯૪ ના રોજ, બન્નેને પોતાને મહેસાણા સિવિલ હોસ્પિટલમાં હોવાનું જાણ્યું, જ્યાં તેઓને ભાન આવ્યું. અગાઉના દિવસના રાત્રે ૯.૩૦ વાગ્યાના સમય (પ્રસ્થાનનો સમય) થી ૨૯.૫.૯૪ ના રોજ બપોરે ૪.૦૦ વાગ્યા સુધી વચ્ચે શું બન્યું હતું તે અંગે બન્નેને કોઈ જાણકારી નહોતી. ભાન આવતા, તેમને ખબર પડી કે તેમને બન્નેને રેલવે પોલીસ દ્ધારા સિવિલ હોસ્પિટલ, મહેસાણા ખાતે લાવવામાં આવ્યા હતા. એવું જણાવાયું કે આરોપીએ ચોરીનો ગુનો કરવાનો અથવા તે કરવા સુગમ બને તેવા ઈરાદાથી આપેલી ફ્રુટી (પીણું) માં કોઈ માદક અથવા બેહોશી લાવનાર પદાર્થ હોવાને કારણે બન્ને બેભાન થઈ ગયા હતા અને તે દરમ્યાન આરોપીએ મંગીલાલ પાસેથી રૂપિયા ૩૫૦૦/-, રૂપિયા ૭૦૦૦/- કિંમતની સોનાની સાંકળ, તેમજ રૂપિયા ૭૦૦/- ની કરન્સી નોટો, એક હાથઘડિયાળ વગેરે લૂંટી લીધા/ચોરી કરી લીધા હતા. તેવી જ રીતે, નરસારામ પાસેથી રૂપિયા ૭૦૦/- ની પણ ચોરી કરવામાં આવી હતી. સંક્ષેપમાં, આરોપીએ બન્ને પાસેથી કરન્સી નોટો, સોનાની સાંકળ, હાથઘડિયાળ વગેરે મળી કુલ રૂપિયા ૨૨,૪૦૦/-

કિંમતની વસ્તુઓની ચોરી કરી હતી. આ સંદર્ભે, મંગીલાલે પી.એસ.આઈ., મહેસાણા રેલવે પોલીસ સ્ટેશન સમક્ષ પ્રથમ માહિતી અહેવાલ નોંધાવ્યો હતો. આક્ષેપિત ગુનો અમદાવાદ રેલવે પોલીસ સ્ટેશનની હદમાં બન્યો હોવાનું કહેતા, તપાસ અમદાવાદ રેલવે પોલીસને સોંપવામાં આવી હતી. તે દરમ્યાન, આરોપીની અન્ય એક ગુનાની બાબતમાં જોધપુર ખાતે ધરપકડ કરવામાં આવી હતી. સમાન સ્વરૂપના ગુના બાબતે જોધપુર પોલીસ દ્વારા અમદાવાદ રેલવે પોલીસને જાણ કરવામાં આવી હતી. આરોપીની અમદાવાદ રેલવે પોલીસ દ્વારા ૨.૮.૧૯૯૪ ના રોજ ટ્રાન્સફર વોરંટના આધારે ધરપકડ કરવામાં આવી હતી.

૩. આ જણાવવું પ્રાસંગિક છે કે આરોપી અને/અથવા શંકાસ્પદ વ્યક્તિનું નામ ન હોવાના અભાવે, અગાઉ પોલીસએ હાલના કેસમાં, એટલે કે આઈ.સી.આર. નં. ૨૦૫/૯૪ માં, "એ" સમરી તૈયાર કરી હતી. આરોપી સાથે પોલીસ બોમ્બે ગઈ હતી અને સાક્ષી દલારામ પ્રતાપભાઈની દુકાનમાંથી એક સોનાનું લગડું તથા રૂપિયા ૪૦૦/– રોકડા વગેરે પંચનામા હેઠળ જપ્ત કરવામાં આવ્યા હતા. પોલીસે આરોપી અંગે કાર્યપાલક મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ પરીક્ષણાત્મક ઓળખ પરેડ પણ યોજી હતી અને તેનો પંચનામો તૈયાર કરવામાં આવ્યો હતો. ફરિયાદ પક્ષનો કેસ એવો છે કે ફરિયાદી તથા સાક્ષી નરસારામના સિવિલ હોસ્પિટલમાંથી તબીબી પ્રમાણપત્ર અને એફ.એસ.એલ.નો અહેવાલ પ્રાપ્ત કર્યા બાદ, આરોપી વિરુદ્ધ ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૨૮ અને ૩૭૯ હેઠળ

દંડનીય ગણાતા આક્ષેપિત ગુનાઓ બાબતે તા. ૧.૧૧.૧૯૯૪ ના રોજ વિદ્વાન મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટની અદાલત, અદાલત નં. ૫ સમક્ષ આરોપપત્ર દાખલ કરવામાં આવ્યું હતું. આ કેસનો વિચાર માત્ર સેશન્સ કોર્ટ દ્વારા જ થઈ શકતો હોવાથી, વિદ્વાન મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટે કેસ સેશન્સ કોર્ટને સોંપ્યો હતો, જ્યાં તેને સેશન્સ કેસ નં. ૧૨૬/૧૯૯૫ તરીકે ક્રમાંકિત કરવામાં આવ્યો હતો.

૫. આરોપી સામે આંક ૨ દ્વારા આરોપ નક્કી કરવામાં આવ્યો હતો. અપીલકર્તા–આરોપીએ દોષ સ્વીકાર્યો નહોતો અને તેની સામે વિચારણા ચલાવવામાં આવે તેવી માંગણી કરી હતી.

૬. અપીલકર્તા–આરોપી વિરુદ્ધ આક્ષેપિત આરોપ સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદ પક્ષે નીચેના સાક્ષીઓની તપાસ કરી છે:

૧. પીડબ્લ્યુ–૧ માંગીલાલ પ્રભુજી આંક ૭

૨. પીડબ્લ્યુ–૨ ડૉ. શોભા મદનલાલ ગુપ્તા આંક ૧૨

૩. પીડબ્લ્યુ–૩ નરસારામ ખેતાજી પટેલ આંક ૨૦

૪. પીડબ્લ્યુ–૪ દલારામ પ્રતાપભાઈ ખવાસ આંક ૨૨

૫. પીડબ્લ્યુ–૫ બલદેવભાઈ રાંભાઈ પટેલ આંક ૨૩

૬. પીડબ્લ્યુ–૬ ઘનશ્યામ દયાશંકર દવે આંક ૨૭

૭. પીડબ્લ્યુ–૭ નાનજીભાઈ કબાભાઈ આંક ૨૯

૮. પીડબ્લ્યુ–૮ ચંદ્રસિંહ બહિજીભાઈ ચૌહાણ આંક ૩૦

૯. પીડબ્લ્યુ–૯ ભૈરવબાબુ આંક ૩૨

૭. ફરિયાદ પક્ષે નીચલી અદાલત સમક્ષ નીચેનો દસ્તાવેજી પુરાવો પણ રજૂ કર્યો છે.

૧. એફ.આઈ.આર. આંક ૩૩

૨. માંગીલાલનું તબીબી પ્રમાણપત્ર આંક ૧૩

૩. નરસારામ ખેતુજીનું તબીબી પ્રમાણપત્ર આંક ૧૪

૪. તબીબી અધિકારી દ્વારા જારી કરાયેલ મોકલપત્ર આંક ૧૫

૫. એફ.એસ.એલ.નો અહેવાલ આંક ૧૬

૬. પી.આઈ. રેલવે પોલીસ દ્વારા કારોબારી મેજિસ્ટ્રેટને તા. ૧.૯.૧૯૯૪ની યાદી આંક ૨૫

૭. ટી.આઈ. પરેડ સંબંધિત પંચનામું આંક ૨૬

૮. ત્યારબાદ, સાક્ષીઓની તપાસ કર્યા પછી, સી.આર.પી.સી.ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ અપીલકર્તા–આરોપીનું વધુ નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું હતું, જેમાં અપીલકર્તા–આરોપીએ ફરિયાદ પક્ષનો કેસ નકાર્યો છે.

૯. મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાનો વિચાર કર્યા પછી અને પક્ષકારોને સાંભળ્યા બાદ, વિદ્વાન એડિશનલ સિટી સેશન્સ જજ, અદાલત નં. ૫, અમદાવાદે, દિનાંક ૩૦.૧૨.૧૯૯૬ના આક્ષેપિત ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા, અપીલકર્તા–આરોપીને તેની સામે ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૨૮ અને ૩૭૯ હેઠળ મૂકાયેલા આરોપમાં દોષિત ઠરાવ્યો હતો અને ઉપર જણાવ્યા મુજબ અપીલકર્તા–આરોપીને દોષિત ઠરાવી સજા ફટકારી હતી.

૧૦. અમદાવાદ શહેરની સેશન્સ કોર્ટ નં. ૫ ના વિદ્વાન એડિશનલ સિટી સેશન્સ જજ દ્વારા આપવામાં આવેલ દોષારોપણ અને સજાના પડકારાયેલ ચુકાદા અને આદેશથી વ્યથિત તથા અસંતોષગ્રસ્ત થઈ, વર્તમાન અપીલકર્તાએ આ અપીલ દાખલ કરી છે.

૧૧. અપીલકર્તા તરફથી હાજર વિદ્વાન વકીલ શ્રી ચાંપાનેરી તથા પ્રતિવાદી–રાજ્ય તરફથી હાજર વિદ્વાન સરકારી વકીલ સુશ્રી સી.એમ. શાહને સાંભળ્યા.

૧૨. અપીલકર્તા–આરોપી તરફેથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી ચાંપાનેરીએ જોરદાર રીતે રજૂ કર્યું છે કે નોંધ પરનો પુરાવો દર્શાવે છે કે ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૨૮ હેઠળનો ગુનો સાબિત થતો નથી, કારણ કે એફ.એસ.એલ.માંથી એવું દર્શાતું નથી કે તેમાં કોઈ વિષાક્ત પદાર્થ હતો, અને તેથી દોષિત ઠેરવવા તથા સજા અંગેનો પડકારાયેલો ચૂકાદો અને આદેશ રદ કરવામાં આવે અને અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે. અપીલકર્તા તરફના વિદ્વાન વકીલ શ્રી ચાંપાનેરીએ રજૂ કર્યું છે કે નીચલી અદાલતે ફરિયાદ પક્ષનો કેસ અને નોંધ પરનો પુરાવો માનવામાં ભૂલ કરી છે. તેમણે વધુમાં રજૂ કર્યું છે કે દોષિત ઠેરવવાનો ચૂકાદો અને આદેશ ફરિયાદ પક્ષના પુરાવાની અયોગ્ય મૂળવણી પર તથા અસંભવિતતાઓના આધાર પર આધારિત છે અને તેથી તે રદ કરવામાં આવવા યોગ્ય છે. શ્રી ચાંપાનેરીએ વધુમાં રજૂ કર્યું છે કે નીચલી અદાલતે વિષાક્ત પદાર્થ આપવામાં આવ્યો હોવાનો પુરાવો આધારરૂપ માનવામાં ભૂલ કરી છે અને તબીબી પુરાવાની મૂળવણી તથા વિચારણા કરવામાં પણ ભૂલ કરી છે, અને તેથી દોષિત ઠેરવવા તથા સજા અંગેનો પડકારાયેલો ચૂકાદો અને આદેશ રદ કરવામાં આવવા યોગ્ય છે.

૧૩. તેનાથી વિપરીત, વિદ્વાન સરકારી વકીલ સુશ્રી શાહે આ અદાલત સમક્ષ નોંધ પરનું સમગ્ર પુરાવું રજૂ કરીને દલીલ કરી કે વિદ્વાન નીચલી અદાલતના ન્યાયમૂર્તિએ આપેલો આક્ષેપિત ચુકાદો અને આદેશ ન્યાયસંગત અને યોગ્ય છે.

સુશ્રી શાહ, વિદ્વાન સરકારી વકીલે વધુમાં રજૂ કર્યું કે તે માત્ર વિષ જ નથી, પરંતુ એફ.એસ.એલ.ના નિષ્કર્ષ મુજબ એવો હાનિકારક ઔષધ અથવા અન્ય પદાર્થ મળ્યો હતો, જે તે વ્યક્તિને ઈજા પહોંચાડવાના હેતુથી અને ગુનો આચરવામાં સહાય થાય તે માટે આપવામાં આવ્યો હતો, અને તેથી એવું કહી શકાય નહીં કે વિદ્વાન નીચલી અદાલતના ન્યાયમૂર્તિએ આરોપીને દોષિત ઠેરવીને અને તેને પાંચ વર્ષની કઠોર કેદની સજા ફટકારીને કોઈ ભૂલ કરી છે. તે આદતી ગુનેગાર છે અને આ હકીકતની પણ નોંધ વિદ્વાન નીચલી અદાલતના ન્યાયમૂર્તિએ લીધી છે, અને તેથી હાલની અપીલ મંજૂર થવા પાત્ર છે.

૧૪. મેં રેકોર્ડ પર રજૂ કરાયેલા મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાનું અવલોકન કર્યું છે. મેં ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી–ફરિયાદીની મૌખિક સાક્ષી વાંચી છે અને અપીલકર્તા સામે ઘડવામાં આવેલ આરોપ પણ પરખ્યો છે. આઈ.પી.સી.ની કલમ ૩૨૮, ૩૭૮ અને ૩૭૯ નીચે મુજબ છે:

> ૩૨૮. વિષ વગેરે દ્વારા ઈજા પહોંચાડવી, ગુનો કરવાનો આશય રાખીને.– જે કોઈ કોઈપણ વ્યક્તિને કોઈ વિષ, અથવા સ્તબ્ધ કરનાર, મત્ત કરનાર અથવા આરોગ્યને હાનિકારક ઔષધિ, અથવા અન્ય કોઈ વસ્તુ, તેવી વ્યક્તિને ઈજા પહોંચાડવાના આશયથી, અથવા કોઈ ગુનો કરવા અથવા તે ગુનાના આચરણને સુગમ બનાવવાના આશયથી આપે છે અથવા

લેવડાવે છે, અથવા તેને જાણ હોય કે તેથી ઈજા પહોંચાડાવાની શક્યતા છે, તે વ્યક્તિને કોઈપણ પ્રકારની કેદની સજા, જેની મુદત દસ વર્ષ સુધી લંબાવી શકાય, આપવામાં આવશે અને તે દંડને પણ પાત્ર રહેશે."

૩૭૮. ચોરી.–જે કોઈ, કોઈ વ્યક્તિની સંમતિ વિના, તે વ્યક્તિના કબજામાંથી કોઈ જંગમ મિલકત અપ્રમાણિક ઈરાદાથી લઈ જવાના આશયથી, તેવી લઈ જવાની ક્રિયા માટે તે મિલકત ખસેડે છે, તે ચોરી કરે છે એવું કહેવાય છે."

૩૭૯. ચોરી માટેની સજા.–જે કોઈ ચોરી કરે છે તેને કોઈપણ પ્રકારની કેદથી, જેની મુદત ત્રણ વર્ષ સુધી લંબાઈ શકે છે, અથવા દંડથી, અથવા બંનેથી, દંડિત કરવામાં આવશે.

૧૫. ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૨૮ અને ૩૭૮ની જોગવાઈઓનું નીચલી અદાલતના વિદ્વાન ન્યાયમૂર્તિએ યોગ્ય રીતે મૂલવણ કર્યું છે. બન્ને કલમો માત્ર વિષ આપવાની અને ત્યારબાદ જંગમ મિલકત લઈ જવાની બાબત જ કહેતી નથી. સુશ્રી શાહ દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆત સાથે હું સંપૂર્ણ સહમત છું કે માત્ર વિષ જ નહીં, પરંતુ એફ.એસ.એલ.ના નિષ્કર્ષ અનુસાર કોઈ વ્યક્તિને ઈજા પહોંચાડવાના આશયથી, જેથી ગુનો કરવામાં સહુલિયત થાય, તે માટે

અહિતકારી દવા અથવા અન્ય વસ્તુ આપવામાં આવી હતી, અને તેથી એવો ઉલ્લેખ કરી શકાય નહીં કે નીચલી અદાલતના વિદ્વાન ન્યાયમૂર્તિએ આરોપીને દોષિત ઠેરવી પાંચ વર્ષની કઠોર કેદની સજા ફરમાવવામાં કોઈ ભૂલ કરી છે. તે એક ટેવાયેલો ગુનેગાર છે અને આ હકીકતનો પણ નીચલી અદાલતના વિદ્વાન ન્યાયમૂર્તિએ નોંધ લીધો છે. પરિસ્થિતિના આ દ્રષ્ટિકોણે, વિદ્વાન વકીલ શ્રી ચંપાનેરી દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલ આધાર સ્વીકારવામાં આવી શકતો નથી, અને તેથી, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૨૮ હેઠળ દોષારોપણ અને ફટકારવામાં આવેલી સજાને લગતી આ અપીલ નામંજૂર કરવામાં આવે છે.

૧૬. આથી આ અદાલત ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૭૯ હેઠળના આગામી ગુનાની તરફ આગળ વધે છે. ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૭૯નું વિદ્વાન નીચલી અદાલતના ન્યાયમૂર્તિએ યોગ્ય રીતે પરીક્ષણ કર્યું છે અને પરિચ્છેદ ૧૯માં હકીકત અંગેનું નિષ્કર્ષ નીચે મુજબ છે:

> "૧૯. ફરિયાદ પક્ષે આંક ૧૨ પર ડૉ. શોભા મદનલાલ ગુપ્તા, પી.ડબલ્યુ.-૨ ની તપાસ કરી છે. તેઓ સિવિલ હોસ્પિટલ મહેસાણા ખાતે તબીબી અધિકારી છે. તા. ૨૯.૫.૯૪ ના રોજ, આશરે રાત્રે ૮.૪૫ વાગ્યે, પોલીસ કોન્સ્ટેબલે બે અજાણ્યા વ્યક્તિઓને લાવ્યા હતા. પૂછપરછ કરતાં તેઓ જાણી શક્યાં કે તેમના નામ માંગીલાલ પ્રભુલાલ

જૈન અને નરેશ ખેડુજી હતા. માંગીલાલ જૈનની તેમણે તપાસ કરી અને નીચે મુજબ જાણવા મળ્યું:

"તેને ઉંઘાળાપો હતો, બોલી શકતો ન હતો અને શરીરને હલાવતાં આંખો ખોલતો હતો. તેની દૃષ્ટિ પ્રણાલી અવરોધિત હતી. નાડીના ધબકારાની ગતિ નિયમિત હતી. વિદ્યાર્થીઓ સામાન્ય હતા."

દર્દી બપોરે ૩:૦૦ વાગ્યે ભાનમાં આવ્યા. તેની અંદરના દર્દી તરીકે સારવાર કરવામાં આવી અને તા. ૨૯.૫.૯૪ ના રોજ સાંજે ૭.૦૦ વાગ્યે તેને રજા આપવામાં આવી. તેને લાવનાર પોલીસ કોન્સ્ટેબલે ઈતિહાસ જણાવ્યો હતો. કે તે ડબ્બાના બર્થ પરથી નીચે પડી ગયો હતો. તેણે જણાવ્યું હતું કે કોઈકએ તેને ભોજનમાં કંઈક આપ્યું હોઈ શકે. તેણીએ આ સંદર્ભે આંક ૧૩ મુજબ પ્રમાણપત્ર જારી કર્યું હતું."

૧૭. ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૭૯ હેઠળનો ગુનો ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૨૮ની મદદથી આચરવામાં આવ્યો હતો, અને તેથી ડૉક્ટરના પુરાવા તથા પ્રમાણપત્ર આંક ૧૩ આ અદાલતને વિદ્વાન નીચલી અદાલતના ન્યાયમૂર્તિએ લીધેલા અભિપ્રાયથી ભિન્ન અભિપ્રાય લેવા મંજૂરી આપતા નથી. વધુમાં, ચોરાયેલ મિલકત એટલે કે સોનેરી ચેઇન અને કાંડા ઘડિયાળને ઓગાળી

ઈન્ગોટમાં ફેરવી દેવામાં આવ્યા હતા અને તે પણ સ્વયં આરોપીની નિશાની પરથી મળ્યા હતા. આ દોષારોપક હકીકત પણ તેના વિરુદ્ધ જાય છે. આરોપીની ટી.આઈ. પરેડમાં યોગ્ય રીતે ઓળખ કરવામાં આવી હતી. ફરિયાદ પક્ષના પુરાવાની વિદ્વાન નીચલી અદાલતના ન્યાયમૂર્તિએ પરિચ્છેદ–૧૪ માં પુરતી ચર્ચા કરી પોતાની નોંધ આ પ્રમાણે નોંધેલી છે:

> ૧૪. ફરિયાદ પક્ષે ફરિયાદી મંગીલાલ પ્રભુજી (પીડબ્લ્યુ નં.૧) ની આંક ૭ પર તપાસ કરી છે. તેના મુજબ, તે બોમ્બે ખાતે વ્યાજે રૂપિયા ધીરધારનો વ્યવસાય કરતાં રહે છે. તેનું મૂળ વતન બાગોડા, તાલુકો ભીનમાલ, જિલ્લો જાલોર (રાજસ્થાન) છે. તા. ૨૮.૫.૯૪ના રોજ, તે બોમ્બે સેન્ટ્રલથી અમદાવાદ મારફતે બાગોડા, ભીનમાલ જવા નીકળ્યો હતો. તે સંબંધિત સમયે, તેની પાસે એક સ્યુટકેસ, હાફુસ કેરીઓની એક થેલી, એક સોનાનો હાર જે તેની ખિસ્સામાં મૂકેલો હતો, તથા પેન્ટના જુદા જુદા ખિસ્સામાં રૂ. ૩૦૦/– અને રૂ. ૭૦૦/– ની નોટો હતી. તેની કાળાઈમાં ઘડિયાળ પણ હતી. તે ગુજરાત એક્સપ્રેસ દ્વારા આશરે બપોરે ૩.૩૦ કે ૪.૦૦ વાગ્યે અમદાવાદ રેલવે સ્ટેશન પર પહોંચ્યો હતો. પ્લેટફોર્મ પર તેની મુલાકાત નરસારામ ખેતાજી સાથે થઈ, જે નજીકના ગામનો જ રહેવાસી હતો. બંનેને ભીનમાલ જવાનું હોવાથી અને જોધપુર એક્સપ્રેસ નીકળવાનો સમય સાંજે ૮.૩૦ વાગ્યાનો હોવાથી, બંને

પ્લેટફોર્મ પર રાહ જોતા રહ્યા. એ દરમિયાન, એક વ્યક્તિ (આરોપી) ત્યાં આવ્યો. તેણે પણ જણાવ્યું કે તેને જોધપુર જવું હતું. તે ઊંચો અને જાડો હતો અને તેણે પેન્ટ તથા બુશશર્ટ પહેરેલી હતી. ત્રણેય જણા પ્લેટફોર્મ પર ટ્રેનની રાહ જોતા રહ્યા. તેણે એમ પણ કહ્યું કે તે ટ્રેનમાં ચડીને બેઠક કબજે કરશે. ટ્રેન આવ્યા બાદ, તે અંદર ગયો અને બેઠક કબજે કરી અને ત્યારબાદ બંનેને બોલાવ્યા. ટ્રેન ઉપડવાની હતી ત્યારે તેણે બંનેને મેંગો ફ્રુટી આપી. હરસારામ પાસે એક અટેચી અને એક થેલી હતી. ફ્રુટી પીધા પછી, આરોપીએ તેમને ઉપરની બર્થ પર સૂઈ જવા જણાવ્યું. બીજા દિવસે જ્યારે તેમને હોશ આવ્યો, ત્યારે તેઓ મહેસાણા ખાતેની હોસ્પિટલમાં હતા. તેઓ ત્યાં ૨૪ કલાક રહ્યા. તેઓ ઓછા વધારે નશાની અસર હેઠળ હતા. પોલીસ તેમને ભીનમાલ પહોંચાડવા આવી હતી. સાક્ષીની મહેસાણા હોસ્પિટલમાં પોલીસ દ્વારા પૂછપરછ કરવામાં આવી હતી, જ્યાં તેણે પોલીસ સમક્ષ જણાવ્યું હતું કે તેની ૧૮ ગ્રામ વજનની સોનાની ચેઈન, રૂ. ૩૭૦૦/– રોકડ અને કાળાઈની ઘડિયાળ ચોરી થઈ ગઈ હતી. તેણે આ બાબતે આંક ૩૩ મુજબ પ્રથમ માહિતી અહેવાલ આપ્યો હતો. તે પોતાની રીકો બનાવટની ચામડાની પટ્ટાવાળી કાળાઈની ઘડિયાળ ઓળખી શકે છે. તેને તા. ૧.૯.૯૪ના રોજ ઓળખ પરેડના હેતુસર પોલીસ દ્વારા બોલાવવામાં આવ્યો હતો. બપોરે ૩.૦૦ વાગ્યે તેને અદાલતખંડમાં બોલાવવામાં આવ્યો હતો. ૮–૧૦ વ્યક્તિઓની

હરોળમાંથી તેણે આરોપીને ઓળખ્યો હતો. તેણે અદાલતખંડમાં પણ આરોપીને ઓળખ્યો છે.

૧૮. વિદ્વાન નીચલી અદાલતના ન્યાયમૂર્તિએ ફકરા–૪૭ અને ૪૮ માં આરોપીને ૫ વર્ષ માટે કઠોર કારાવાસની સજા ભોગવવા દોષિત ઠેરવવાના કારણો વિગતે દર્શાવ્યા છે. આ પરિસ્થિતિમાં, નીચલી અદાલતે આપેલા તારણો, અંતિમ નિષ્કર્ષ અને તેના પરિણામસ્વરૂપ કરવામાં આવેલ દોષસિદ્ધિ તથા સજાના આદેશ સાથે હું સંપૂર્ણ સહમત છું અને મારું એવું માનવું છે કે હાલના કેસમાં નીચલી અદાલત જે નિષ્કર્ષે પહોંચી છે તે સિવાય કોઈ અન્ય નિષ્કર્ષ શક્ય નથી. આક્ષેપિત દોષસિદ્ધિ અને સજાના ચુકાદા અને આદેશમાં હસ્તક્ષેપ કરવા માટે કોઈ માન્ય કારણ અથવા યુક્તિસંગત આધાર નથી.

૧૯. પરિણામે, આ અપીલ નામંજૂર કરવામાં આવે છે. અમદાવાદ ખાતે સેશન્સ કેસ નં. ૧૨૬/૯૫ માં વિદ્વાન અધિક સિટી સેશન્સ જજ, અદાલત નં. ૫ દ્વારા પારિત કરવામાં આવેલ દોષિત ઠેરવવાના અને સજાના આક્ષેપિત ચુકાદા અને આદેશની અત્રે પુષ્ટિ કરવામાં આવે છે. જામીનબોન્ડ રદ ગણાશે. આર એન્ડ પી તાત્કાલિક નીચલી અદાલતને પરત મોકલવામાં આવે.

૨૦. અપીલકર્તા – મૂળ આરોપી જામીન પર છે. તેને આ આદેશની તારીખથી ચાર અઠવાડિયાની અવધિમાં જેલ સત્તાધિકારી સમક્ષ આત્મસમર્પણ કરવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવે છે; તેમ કરવામાં નિષ્ફળ જાય તો સંબંધિત સત્તાધિકારીઓ અપીલકર્તા–મૂળ આરોપીની હાજરી સુનિશ્ચિત કરશે, જેથી તે પોતાની બાકી રહેલી સજા ભોગવી શકે. તે જે અવધિ દરમિયાન વિચારણાધીન કેદી અથવા દોષિત કેદી તરીકે રહ્યો હતો, તે અવધિ માટે તેને સમાયોજિત રાહત આપવામાં આવશે.

(કે.જે. ઠાકર, ન્યાયમૂર્તિ)

The translation of this judgment has been provided by

M/s Hyperlink E-Solutions Pvt. Ltd.

==

<u>અસ્વીકરણ</u>: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

<u>DISCLAIMER:</u> The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.